

¹So spricht der HERR: Siehe, ich will einen scharfen Wind erwecken wider Babel und wider ihre Einwohner, die sich wider mich gesetzt haben.² Ich will auch Worfler gen Babel schicken, die sie worfeln sollen und ihr Land ausfegen, die allenthalben um sie sein werden am Tage ihres Unglücks;³ denn ihre Schützen werden nicht schießen, und ihre Geharnischten werden sich nicht wehren können. So verschont nun ihre junge Mannschaft nicht, verbannet all ihr Heer,⁴ daß die Erschlagenen daliegen im Lande der Chaldäer und die Erstochenen auf ihren Gassen!⁵ Denn Israel und Juda sollen nicht Witwen von ihrem Gott, dem HERRN Zebaoth, gelassen werden. Denn jener Land hat sich hoch verschuldet am Heiligen in Israel.⁶ Fliehet aus Babel, damit ein jeglicher seine Seele errette, daß ihr nicht untergeht in ihrer Missetat! Denn dies ist die Zeit der Rache des HERRN, der ein Vergelter ist und will ihnen bezahlen.⁷ Ein goldener Kelch, der alle Welt trunken gemacht hat, war Babel in der Hand des HERRN; alle Heiden haben von ihrem Wein getrunken, darum sind die Heiden so toll geworden.⁸ Wie plötzlich ist Babel gefallen und zerschmettert! Heulet über sie, nehmet auch Salbe zu ihren Wunden, ob sie vielleicht möchte heil werden!⁹ Wir heilen Babel; aber sie will nicht heil werden. So laßt sie fahren und laßt uns ein jeglicher in sein Land ziehen! Denn ihre Strafe reicht bis an den Himmel und langt hinauf bis an die Wolken.¹⁰ Der HERR hat unsre Gerechtigkeit hervorgebracht; kommt, laßt uns zu Zion erzählen die Werke des HERRN, unsers

¹هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، هَتَدًا أَوْقِطُ عَلَى بَابِلَ وَعَلَى السَّاكِينِ فِي وَسْطِ الْقَائِمِينَ عَلَى رِيحًا مُهْلِكَةً.² وَأَرْسِلُ إِلَى بَابِلَ مُدْرِسِينَ قَبِذَرَوْتَهَا وَبَقَرَعُونَ أَرْضَهَا، لِأَنَّهُمْ يَكُونُونَ عَلَيْهَا مِنْ كُلِّ جِهَةٍ فِي يَوْمِ السَّرِّ.³ عَلَى النَّارِ فِي قَوْسِهِ قَلْبُورِ النَّارِ وَعَلَى الْمُفْتَحِرِ يَدْرِعِهِ، فَلَا تُسْفِقُوا عَلَى مُنْتَحِبِهَا بَلْ خَرِّمُوا كُلَّ جُنْدِهَا.⁴ فَتَسْقُطِ الْقَتْلَى فِي أَرْضِ الْكِلْدَانِيِّينَ وَالْمَطْعُونُونَ فِي شَوَارِعِهَا.⁵ لِأَنَّ إِسْرَائِيلَ وَيَهُوذَا لَيْسَا بِمَقْطُوعَيْنِ عَنْ إِلَهِمَا عَنْ رَبِّ الْجُنُودِ، وَإِنْ تَكُنْ أَرْضُهُمَا مَلَأَةً إِنَّمَا عَلَى فُذُوسِ إِسْرَائِيلَ.⁶ اهْرُبُوا مِنْ وَسْطِ بَابِلَ وَانْجُوا كُلُّ وَاحِدٍ بِنَفْسِهِ. لَا تَهْلِكُوا بِدُنْيِهَا لِأَنَّ هَذَا رَمَانُ اتِّقَامِ الرَّبِّ. هُوَ يُؤَدِّي لَهَا جَزَاءَهَا. بَابِلُ كَأْسٌ ذَهَبٍ بِيَدِ الرَّبِّ تُشَكِّرُ كُلُّ الْأَرْضِ. مِنْ خَمْرِهَا شَرِبَتِ الشُّعُوبُ. مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ جُبَّتِ الشُّعُوبُ.⁸ سَقَطَتْ بَابِلُ بَعْتَةً وَحَصَلَتْ. وَلَوَلُّوا عَلَيْهَا. خُذُوا بِلِسَانًا لِحَرْجِهَا لَعَلَّهَا تُسْقَى.⁹ دَاوَبْنَا بَابِلَ فَلَمْ تُسَف. دَعُوهَا وَلْتَذْهَبْ كُلُّ وَاحِدٍ إِلَى أَرْضِهِ، لِأَنَّ قَضَاءَهَا وَصَلَ إِلَى السَّمَاءِ وَازْتَفَعَ إِلَى السَّحَابِ.¹⁰ قَدْ أَخْرَجَ الرَّبُّ يَرَّتَا. هَلُمَّ قَتِّعْ فِي صِهْيُونَ عَمَلَ الرَّبِّ إِلَهَاتَا.¹¹ سَنُوا السَّهَامَ. أَعِدُّوا الْأَنْزَاسَ. قَدْ أَبْقَطَ الرَّبُّ رُوحَ مُلُوكِ مَادِي، لِأَنَّ قَصْدَهُ عَلَى بَابِلَ أَنْ يُهْلِكَهَا. لِأَنَّهُ تَعَمَّهُ الرَّبُّ. تَعَمَّهُ هَيْكَلُهُ.¹² عَلَى أَسْوَارِ بَابِلَ ازْفَعُوا الرَّايَةَ. سَدِّدُوا الْجِرَاسَةَ. أَقْبِمُوا الْخَرَّاسَ. أَعِدُّوا الْكَمِينَ، لِأَنَّ الرَّبَّ قَدْ قَصَدَ وَأَبْصَأَ فَعَلَ مَا تَكَلَّمَ بِهِ عَلَى سُكَّانِ بَابِلَ. أَبْنَتْهَا السَّاكِنَةُ عَلَى مِيَاهٍ كَثِيرَةٍ، الْوَافِرَةُ الْخَرَائِنِ، قَدْ أَتَتْ آخَرَتُكَ، كَيْلُ اغْتِصَابِكَ.¹⁴ قَدْ خَلَفَ رَبُّ الْجُنُودِ بِنَفْسِهِ، إِنِّي لَأَمْلَأُكَ أُنَاسًا كَالْعَوْنَاءِ قَبِرَقَعُونَ عَلَيْكَ جَلَبَةً.¹⁵ صَانِعُ الْأَرْضِ يَقُوَّتُهُ، وَمُؤَسِّسُ الْمَسْكُونَةِ يَحْكُمُهَا، وَيَهْكُمُهَا مَدَّ السَّمَاوَاتِ.¹⁶ إِذَا أُعْطِيَ قَوْلًا تَكُونُ كَثْرَةُ مِيَاهٍ فِي السَّمَاوَاتِ، وَيُبْصَعُ السَّحَابُ مِنْ أَقَاصِي الْأَرْضِ. صَنَعَ يُرْوَفًا لِلْمَطَرِ وَأَخْرَجَ الرِّيحَ مِنْ خَرَائِنِهِ.¹⁷ بَلَدَ كُلِّ إِنْسَانٍ بِمَعْرِفَتِهِ. خَرِي كُلِّ صَانِعٍ مِنَ التَّمْنَالِ لِأَنَّ مَسْبُوكَهُ كَذِبٌ وَلَا رُوحَ فِيهِ.¹⁸ هِيَ بِأَطْلُهُ صَنَعَهُ الْأَصَالِيلُ. فِي وَقْتِ عِقَابِهَا تَبِيدُ.¹⁹ لَيْسَ كَهَذِهِ تَصِيبُ بَعْقُوبَ، لِأَنَّهُ مُصَوِّرُ الْجَمِيعِ، وَقَضِيبُ مِيزَانِهِ رَبُّ الْجُنُودِ اسْمُهُ. أَنْتَ لِي قَاسٌ وَأَدَوَاتُ حَرْبٍ قَاسَحُ بِكَ الْأُمَمَ وَأَهْلُكَ بِكَ الْقَمَالِ، وَأَكْسَرُ بِكَ الْقَرَسَ وَرَاكِبَهُ وَأَسْحَقُ بِكَ الْمَرْكَبَةَ وَرَاكِبَهَا،²¹ وَأَسْحَقُ بِكَ الرَّجُلَ وَالْمَرْأَةَ، وَأَسْحَقُ بِكَ السَّبِيحَ وَالْقَتَى، وَأَسْحَقُ بِكَ الْغُلَامَ

Gottes! ¹¹Ja, schärft nun die Pfeile wohl und rüstet die Schilde! Der HERR hat den Mut der Könige in Medien erweckt; denn seine Gedanken stehen wider Babel, daß er sie verderbe. Denn dies ist die Rache des HERRN, die Rache seines Tempels. ¹²Ja, steckt nun Panier auf die Mauern zu Babel, nehmt die Wache ein, setzt Wächter, bestellt die Hut! denn der HERR gedenkt etwas und wird auch tun, was er wider die Einwohner zu Babel geredet hat. ¹³Die du an großen Wassern wohnst und große Schätze hast, dein Ende ist gekommen, und dein Geiz ist aus! ¹⁴Der HERR Zebaoth hat bei seiner Seele geschworen: Ich will dich mit Menschen füllen, als wären's Käfer; die sollen dir ein Liedlein singen! ¹⁵Er hat die Erde durch seine Kraft gemacht und den Weltkreis durch seine Weisheit bereitet und den Himmel ausgebreitet durch seinen Verstand. ¹⁶Wenn er donnert, so ist da Wasser die Menge unter dem Himmel; er zieht die Nebel auf vom Ende der Erde; er macht die Blitze im Regen und läßt den Wind kommen aus seinen Vorratskammern. ¹⁷Alle Menschen sind Narren mit ihrer Kunst, und die Goldschmiede bestehen mit Schanden mit ihren Bildern; denn ihre Götzen sind Trügerei und haben kein Leben. ¹⁸Es ist eitel Nichts und verführerisches Werk; sie müssen umkommen, wenn sie heimgesucht werden. ¹⁹Aber also ist der nicht, der Jakobs Schatz ist; sondern der alle Dinge schafft, der ist's, und Israel ist sein Erbteil. Er heißt HERR Zebaoth. ²⁰Du bist mein Hammer, meine Kriegswaffe; durch dich zerschmettere ich die Heiden

وَالْعَذْرَاءَ، ²³وَأَسْحَقُ بِكَ الرَّاعِي وَقَطِيعَهُ، وَأَسْحَقُ بِكَ الْفَلَّاحَ وَقَفْدَانَهُ، وَأَسْحَقُ بِكَ الْوَلَاةَ وَالْخُكَّامَ. ²⁴وَأَكْفِيُ بَابِلَ وَكُلَّ سُكَّانِ أَرْضِ الْكِلْدَانِيِّينَ عَلَى كُلِّ سَرِّهِمُ الَّذِي فَعَلُوهُ فِي صِهْيَوْنَ أَمَامَ عُيُونِكُمْ يَقُولُ الرَّبُّ. ²⁵هَتَدَا عَلَيْكَ أَيُّهَا الْجَبَلُ الْمُهْلِكُ يَقُولُ الرَّبُّ، الْمُهْلِكُ كُلَّ الْأَرْضِ، فَأُمِدُّ يَدَيَّ عَلَيْكَ وَأُدْخِرُكَ عَنْ الصُّخُورِ، وَأَجْعَلُكَ جَبَلًا مُخْرَفًا، ²⁶فَلَا يَأْخُذُونَ مِنْكَ حَجَرًا لِزَاوِيَةٍ وَلَا حَجَرًا لِأَسَسٍ، بَلْ تَكُونُ خَرَابًا إِلَى الْأَبَدِ يَقُولُ الرَّبُّ. ²⁷إِرْقِعُوا الرِّائِيَةَ فِي الْأَرْضِ. اضْرِبُوا بِالْثُوقِ فِي الشُّعُوبِ. قَدِّسُوا عَلَيْهَا الْأُمَّمَ. تَادُوا عَلَيْهَا مَمَالِكَ أَرَاظَاطٍ وَمِثِّي وَأَسْكِنَارَ. أَقِيمُوا عَلَيْهَا قَائِدًا. أَضْعِدُوا الْحَيْلَ كَعَوَّاءٍ مُفْسَعِرَةٍ. ²⁸قَدِّسُوا عَلَيْهَا الشُّعُوبَ، مُلُوكَ مَادِي، وَلَآئِهَا وَكُلَّ حُكَّامِهَا وَكُلَّ أَرْضِ سُلْطَانِهَا. ²⁹فَتَرْجِفُ الْأَرْضُ وَتَتَوَجَّعُ لَأَنَّ أَفْكَارَ الرَّبِّ تَقُومُ عَلَى بَابِلَ، لِيَجْعَلَ أَرْضَ بَابِلَ خَرَابًا يَلَا سَاكِينَ. كَفَّ جَبَايِرُهُ بَابِلَ عَنِ الْحَرْبِ وَجَلَسُوا فِي الْخُصُونِ. تَصَيَّتْ شَجَاعَتُهُمْ. صَارُوا نِسَاءً. خَرَفُوا مَسَاكِنَهَا. تَحَطَّمَتْ عَوَارِضُهَا. ³¹يَرْكُضُ عَدَاءُ لِقَاءِ عَدَائِهِ وَمُخْزِرُ لِقَاءِ مُخِيرٍ، لِيُخِيرَ مَلِكَ بَابِلَ يَأَنَّ مَدِيْنَتَهُ قَدْ أَخَذَتْ عَنِ أَفْصَى، ³²وَأَنَّ الْمَقَابِرَ قَدْ أُمْسِكَتْ، وَالْقَصَبَ أَخْرَفُوهُ بِالنَّارِ وَرِجَالُ الْحَرْبِ اضْطَرَبَتْ. ³³لَأَنَّهُ هَكَذَا قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ، إِنَّ بِنْتَ بَابِلَ كَيْبِدَرُ وَفَتْ دَوْسِيهِ. بَعْدَ قَلِيلٍ بَأْتِي عَلَيْهَا وَفَتْ الْحَصَادَ. ³⁴أَكْلَيْتَنِي أَقْنَانِي تَبُوخْدَنْصَرُ مَلِكَ بَابِلَ. جَعَلَنِي إِتَاءَ قَارَعًا. ابْتَلَعَنِي كَيْتَيْنِ وَمَلَأَ جَوْفَهُ مِنْ نَعَمِي. طَوَّحَنِي. ³⁵طَلَمِي وَلَحَمِي عَلَى بَابِلَ تَقُولُ سَاكِنَتُهُ صِهْيَوْنَ، وَدَمِي عَلَى سُكَّانِ أَرْضِ الْكِلْدَانِيِّينَ تَقُولُ أَوْشَلِيمَ. ³⁶لِذَلِكَ هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، هَتَدَا أَحَاصِمُ خُصُومَتِكَ وَأَتَقِمُّ تَقَمَّتِكَ وَأَتَسَفُّ بَخْرَهَا وَأَجْفُفُ يَنْبُوعَهَا. ³⁷وَتَكُونُ بَابِلُ كَوْمًا وَمَاوَى بَنَاتِ آوَى وَدَهْشًا وَصَفِيرًا يَلَا سَاكِينَ. ³⁸بَرْمَجِرُونَ مَعًا كَأَسْبَالٍ. يَرُؤُونَ كَجَزَاءِ أَسْوَدٍ. ³⁹عِنْدَ خَرَابَتِهِمْ أَعْدُ لَهُمْ شَرَابًا وَأَسْكِرُهُمْ لِيَفْرَحُوا وَبَنَآمُوا تَوْمًا أَبَدِيًّا وَلَا يَسْتَيْقِظُوا يَقُولُ الرَّبُّ. ⁴⁰أَتَرْلُهُمْ كَجَرَافٍ لِلدَّبْحِ وَكِكَيْشٍ مَعَ أَغْنَدَةٍ. ⁴¹كَيْفَ أَخَذْتُ شَيْشَكَ وَأُمْسِكَتَ فَخْرَ كُلِّ الْأَرْضِ. كَيْفَ صَارَتْ بَابِلُ دَهْشًا فِي الشُّعُوبِ. ⁴²طَلَعَ الْبَحْرُ عَلَى بَابِلَ فَتَغَطَّتْ بِكَثْرَةِ أَمْوَاجِهِ. صَارَتْ مُدْنُهَا خَرَابًا، أَرْضًا تَأْشِيقَةً وَقَفْرًا، أَرْضًا لَا يَسْكُنُ فِيهَا إِنْسَانٌ وَلَا يَبْعُرُ فِيهَا ابْنُ آدَمَ. ⁴⁴وَأَغَاقِبُ بَيْلَ فِي بَابِلَ وَأُخْرِجُ مِنْ قَمِيهِ مَا

und zerstöre die Königreiche;²¹ durch dich zerschmettere ich Rosse und Reiter und zerschmettere Wagen und Fuhrmänner;²² durch dich zerschmettere ich Männer und Weiber und zerschmettere Alte und Junge und zerschmettere Jünglinge und Jungfrauen;²³ durch dich zerschmettere ich Hirten und Herden und zerschmettere Bauern und Joche und zerschmettere Fürsten und Herren.²⁴ Und ich will Babel und allen Einwohnern in Chaldäa vergelten alle ihre Bosheit, die sie an Zion begangen haben, vor euren Augen, spricht der HERR.²⁵ Siehe, ich will an dich, du schädlicher Berg, der du alle Welt verderbest, spricht der HERR; ich will meine Hand über dich strecken und dich von den Felsen herabwälzen und will einen verbrannten Berg aus dir machen,²⁶ daß man weder Eckstein noch Grundstein aus dir nehmen könne, sondern eine ewige Wüste sollst du sein, spricht der HERR.²⁷ Werfet Panier auf im Lande, blaset die Posaune unter den Heiden, heiligt die Heiden wider sie; rufet wider sie die Königreiche Ararat, Minni und Askenas; bestellt Hauptleute wider sie; bringt Rosse herauf wie flatternde Käfer!²⁸ Heiligt die Heiden wider sie, die Könige aus Medien samt allen ihren Fürsten und Herren und das ganze Land ihrer Herrschaft,²⁹ daß das Land erbebe und erschrecke; denn die Gedanken des HERRN wollen erfüllt werden wider Babel, daß er das Land Babel zur Wüste mache, darin niemand wohne.³⁰ Die Helden zu Babel werden nicht zu Felde ziehen, sondern müssen in der Festung bleiben, ihre Stärke ist aus, sie sind Weiber geworden; ihre Wohnungen

وَاتْلَعَهُ، فَلَا تَجْرِي إِلَيْهِ السُّعُوبُ بَعْدَ، وَيَسْقُطُ سُورٌ بَابِلَ
أَيْضًا. ⁴⁵ أَخْرَجُوا مِنْ وَسْطِهَا يَا سَعْيِي، وَلْيَبِخْ كُلُّ وَاجِدٍ
نَفْسَهُ مِنْ حُمُو عَصَبِ الرَّبِّ. ⁴⁶ وَلَا يَصْغَفُ قَلْبُكُمْ فَتَخَافُوا
مِنَ الْخَبَرِ الَّذِي سَمِعَ فِي الْأَرْضِ، فَإِنَّهُ يَأْتِي خَبَرٌ فِي
هَذِهِ السَّنَةِ ثُمَّ بَعْدَهُ فِي السَّنَةِ الْآخَرَى، خَبَرٌ وَطُلُمٌ فِي
الْأَرْضِ، مُتَسَلِّطٌ عَلَى مُتَسَلِّطٍ. ⁴⁷ لَذَلِكَ هَا أَنَامُ تَأْتِي
وَأَعَاقِبُ مَخُوتَاتِ بَابِلَ، فَتَحْزَى كُلُّ أَرْضِهَا وَتَسْقُطُ كُلُّ
قَنَاطِلِهَا فِي وَسْطِهَا. ⁴⁸ فَتَهْتِفُ عَلَى بَابِلَ السَّمَاوَاتُ
وَالْأَرْضُ وَكُلُّ مَا فِيهَا، لِأَنَّ النَّاهِيْنَ يَأْتُونَ عَلَيْهَا مِنَ
الشَّمَالِ يَقُولُ الرَّبُّ. ⁴⁹ كَمَا أَسْقَطْتُ بَابِلَ قَتَلَى إِسْرَائِيلَ
تَسْقُطُ أَيْضًا قَتَلَى بَابِلَ فِي كُلِّ الْأَرْضِ. ⁵⁰ إِنَّهَا النَّاجُونَ
مِنَ السَّيْفِ اذْهَبُوا. لَا تَقْعُوا. اذْكُرُوا الرَّبَّ مِنْ بَعِيدٍ
وَلْتَحْطُرْ أَوْرُشَلِيمُ بِتَالِكُمْ. ⁵¹ قَدْ خَرَبْنَا لَنَا قَدْ سَمِعْنَا
عَارًا. عَطَى الْحَجَلُ وَجُوهَنَا لِأَنَّ الْعُرَبَاءَ قَدْ دَخَلُوا
مَقَادِسَ بَيْتِ الرَّبِّ. ⁵² لَذَلِكَ هَا أَنَامُ تَأْتِي يَقُولُ الرَّبُّ
وَأَعَاقِبُ مَخُوتَاتِهَا، وَتَبْتَهِدُ الْحَرْحَى فِي كُلِّ أَرْضِهَا. ⁵³ قَلُوْ
صَعِدْتُ بَابِلَ إِلَى السَّمَاوَاتِ وَلَوْ حَصَّتْ عَلَيَاءَ عِزِّهَا،
فَمِنْ عِنْدِي يَأْتِي عَلَيْهَا النَّاهِيُونَ يَقُولُ الرَّبُّ. ⁵⁴ صَوْتُ
ضُرَاحٍ مِنْ بَابِلَ وَانْجِطَامٌ عَظِيمٌ مِنْ أَرْضِ
الْكِلْدَانِيِّينَ، ⁵⁵ لِأَنَّ الرَّبَّ مُحْرِبٌ بَابِلَ وَقَدْ أَبَادَ مِنْهَا
الصَّوْتِ الْعَظِيمِ، وَقَدْ عَجَّتْ أُمُومَاهُمْ كِمَيَاءِ كَثِيرَةٍ
وَأُطْلِقَ صَاحِبُ صَوْتِهِمْ. ⁵⁶ لَئِنَّ جَاءَ عَلَى بَابِلَ الْمُخْرِبُ
وَأَجَدَ خَبَائِرَئِهَا، وَتَحْطَمَتْ قَسِيئُهُمْ لِأَنَّ الرَّبَّ إِلَهُ مُجَارِإٍ
يُكَافِئُ مُكَافَأَةً. ⁵⁷ وَأَسْكِرْ رُؤَسَاءَهَا وَحُكَمَاءَهَا وَوُلَاتِهَا
وَحُكَّامَهَا وَأَصْلَاقَهَا قَيْتَامُونَ تَوَمًا أَبْيَاءَ وَلَا يَسْتَقْبِطُونَ
يَقُولُ الْمَلِكُ رَبُّ الْجُنُودِ اسْمُهُ. ⁵⁸ هَكَذَا قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ
إِنَّ أَسْوَارَ بَابِلَ الْعَرِبَصَةَ يُدَمِّرُ تَدْمِيرًا، وَأَبْوَابُهَا السَّامِحَةَ
تُحْزَنُ بِالنَّارِ، فَتَنْعَبُ السُّعُوبُ لِلْبَاطِلِ وَالْقَبَائِلُ لِلنَّارِ
حَتَّى تَعْبَا. ⁵⁹ الْأَمْرُ الَّذِي أَوْصَى بِهِ إِرْمِيَا النَّبِيُّ سَرَاتًا بَنَ
يِيرِيَّا بَنَ مَحْسِيَّا عِنْدَ ذَهَابِهِ مَعَ صِدِّيقَا مَلِكِ يَهُودَا إِلَى
بَابِلَ فِي السَّنَةِ الرَّابِعَةِ لِمُلْكِهِ. وَكَانَ سَرَاتًا رَئِيسَ
الْمَحَلَّةِ. ⁶⁰ فَكَتَبَ إِرْمِيَا كُلَّ الشَّرِّ الَّتِي عَلَى بَابِلَ فِي سِفْرِ
وَاجِدٍ، كُلِّ هَذَا الْكَلَامِ الْمَكْتُوبِ عَلَى بَابِلَ. ⁶¹ وَقَالَ إِرْمِيَا
لِسَرَاتَا، إِذَا دَخَلْتَ إِلَى بَابِلَ وَبَطَرْتَ وَقَرَأْتَ كُلِّ هَذَا
الْكَلَامِ، ⁶² فَقُلْ، أَنْتَ يَا رَبُّ قَدْ تَكَلَّمْتَ عَلَى هَذَا الْمَوْضِعِ
لِتَفْرَصَهُ حَتَّى لَا يَكُونَ فِيهِ سَاكِنٌ مِنَ النَّاسِ إِلَى الْنَهَائِمِ
بَلْ يَكُونُ خَرِبًا أَبَدِيَّةً. ⁶³ وَيَكُونُ إِذَا فَرَعْتَ مِنْ فِرَازَةِ هَذَا
السَّفَرِ أَنَّكَ تَرْبُطُ بِهِ حَجَرًا وَتَطْرَحُهُ إِلَى وَسْطِ

sind angesteckt und ihre Riegel zerbrochen.³¹ Es läuft hier einer und da einer dem andern entgegen, und eine Botschaft begegnet der andern, dem König zu Babel anzusagen, daß seine Stadt gewonnen sei bis ans Ende³² und die Furten eingenommen und die Seen ausgebrannt sind und die Kriegsleute seien blöde geworden.³³ Denn also spricht der HERR Zebaoth, der Gott Israels: "Die Tochter Babel ist wie eine Tenne, wenn man darauf drischt; es wird ihre Ernte gar bald kommen."³⁴ Nebukadnezar, der König zu Babel, hat mich gefressen und umgebracht; er hat aus mir ein leeres Gefäß gemacht; er hat mich verschlungen wie ein Drache; er hat seinen Bauch gefüllt mit meinem Köstlichsten; er hat mich verstoßen.³⁵ Nun aber komme über Babel der Frevel, an mir begangen und an meinem Fleische, spricht die Einwohnerin zu Zion, und mein Blut über die Einwohner in Chaldäa, spricht Jerusalem.³⁶ Darum spricht der HERR also: Siehe, ich will dir deine Sache ausführen und dich rächen; ich will ihr Meer austrocknen und ihre Brunnen versiegen lassen.³⁷ Und Babel soll zum Steinhaufen und zur Wohnung der Schakale werden, zum Wunder und zum Anpfeifen, daß niemand darin wohne.³⁸ Sie sollen miteinander brüllen wie die Löwen und schreien wie die jungen Löwen.³⁹ Ich will sie mit ihrem Trinken in die Hitze setzen und will sie trunken machen, daß sie fröhlich werden und einen ewigen Schlaf schlafen, von dem sie nimmermehr aufwachen sollen, spricht der HERR.⁴⁰ Ich will sie herunterführen wie Lämmer zur Schlachtbank, wie die Widder mit den

الْفَرَاتِ⁶⁴ وَتَقُولُ، هَكَذَا تَغْرُقُ بَابِلُ وَلَا تَقُومُ مِنَ الشَّرِّ
الَّذِي أَنَا جَالِبُهُ عَلَيْهَا وَيَغْيُونَ. إِلَى هُنَا كَلَامُ إِزْمِيَا.

Böcken.⁴¹ Wie ist Sesach so gewonnen und die Berühmte in aller Welt so eingenommen! Wie ist Babel so zum Wunder geworden unter den Heiden!⁴² Es ist ein Meer über Babel gegangen, und es ist mit seiner Wellen Menge bedeckt.⁴³ Ihre Städte sind zur Wüste und zu einem dünnen, öden Lande geworden, zu einem Lande, darin niemand wohnt und darin kein Mensch wandelt.⁴⁴ Denn ich habe den Bel zu Babel heimgesucht und habe aus seinem Rachen gerissen, was er verschlungen hatte; und die Heiden sollen nicht mehr zu ihm laufen; denn es sind auch die Mauern zu Babel zerfallen.⁴⁵ Ziehet heraus, mein Volk, und errette ein jeglicher seine Seele vor dem grimmigen Zorn des HERRN!⁴⁶ Euer Herz möchte sonst weich werden und verzagen vor dem Geschrei, das man im Lande hören wird; denn es wird ein Geschrei übers Jahr gehen und darnach im andern Jahr auch ein Geschrei über Gewalt im Lande und wird ein Fürst wider den andern sein.⁴⁷ Darum siehe, es kommt die Zeit, daß ich die Götzen zu Babel heimsuchen will und ihr ganzes Land zu Schanden werden soll und ihre Erschlagenen darin liegen werden.⁴⁸ Himmel und Erde und alles was darinnen ist, werden jauchzen über Babel, daß ihre Verstörer von Mitternacht gekommen sind, spricht der HERR.⁴⁹ Und wie Babel in Israel die Erschlagenen gefällt hat, also sollen zu Babel die Erschlagenen fallen im ganzen Lande.⁵⁰ So ziehet nun hin, die ihr dem Schwert entronnen seid, und säumet euch nicht! Gedenket des HERRN im fernen Lande

und lasset euch Jerusalem im Herzen sein!⁵¹ Wir waren zu Schanden geworden, da wir die Schmach hören mußten, und die Scham unser Angesicht bedeckte, da die Fremden über das Heiligtum des Hauses des HERRN kamen.⁵² Darum siehe, die Zeit kommt, spricht der HERR, daß ich ihre Götzen heimsuchen will, und im ganzen Lande sollen die tödlich Verwundeten seufzen.⁵³ Und wenn Babel gen Himmel stiege und ihre Macht in der Höhe festmachte, so sollen doch Verstörer von mir über sie kommen, spricht der HERR.⁵⁴ Man hört ein Geschrei zu Babel und einen großen Jammer in der Chaldäer Lande;⁵⁵ denn der HERR verstört Babel und verderbt sie mit großem Getümmel; ihre Wellen brausen wie die großen Wasser, es erschallt ihr lautes Toben.⁵⁶ Denn es ist über Babel der Verstörer gekommen, ihre Helden werden gefangen, ihre Bogen zerbrochen; denn der Gott der Rache, der HERR, bezahlt ihr.⁵⁷ Ich will ihre Fürsten, Weisen, Herren und Hauptleute und Krieger trunken machen, daß sie einen ewigen Schlaf sollen schlafen, davon sie nimmermehr aufwachen, spricht der König, der da heißt HERR Zebaoth.⁵⁸ So spricht der HERR Zebaoth: Die Mauern der großen Babel sollen untergraben und ihre hohen Tore mit Feuer angesteckt werden, daß der Heiden Arbeit verloren sei, und daß verbrannt werde, was die Völker mit Mühe erbaut haben.⁵⁹ Dies ist das Wort, das der Prophet Jeremia befahl Seraja dem Sohn Nerias, des Sohnes Maasejas, da er zog mit Zedekia, dem König in Juda, gen Babel im vierten Jahr seines Königreichs. Und Seraja war der

Marschall für die Reise.⁶⁰ Und Jeremia schrieb all das Unglück, so über Babel kommen sollte, in ein Buch, nämlich alle diese Worte, die wider Babel geschrieben sind.⁶¹ Und Jeremia sprach zu Seraja: Wenn du gen Babel kommst, so schaue zu und lies alle diese Worte⁶² und sprich: HERR, du hast geredet wider diese Stätte, daß du sie willst ausrotten, daß niemand darin wohne, weder Mensch noch Vieh, sondern daß sie ewiglich wüst sei.⁶³ Und wenn du das Buch hast ausgelesen, so binde einen Stein daran und wirf es in den Euphrat{~}⁶⁴ und sprich: also soll Babel versenkt werden und nicht wieder aufkommen von dem Unglück, das ich über sie bringen will, sondern vergehen. So weit hat Jeremia geredet.